

РЕШЕНИЕ

№ 882

гр. Бургас, 25.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на тридесети юни
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Диляна Н. Йорданова

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разглежда докладваното от Диляна Н. Йорданова Гражданско дело №
20232100100285 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба от И. И. К., ЕГН ***** и П. Й. К., ЕГН ***** и двамата с постоянен адрес: *****, със съдебен адрес: гр. Пловдив, ул. Никола Войводов № 2, ет. 1, чрез адв. Росен Димитров от АК-Пловдив, с която са предявени обективно кумулативно съединени искове срещу ответника "С.Г. Груп" ЕАД с ЕИК 205942517, със седалище гр. София, ул. "Рачо Петков Казанджията" 4, ет. 6, с правно основание чл.439, ал.2 от ГПК, за приемане за установено, че ишците не дължат на ответника сума в размер на 93 879, 84 лева - главница и 135 403.17 лева - законна лихва по изпълнително дело № 524/2018 г. по описа на ЧСИ Д. Н., съгласно сметка за размер на дълга с изх. № 44192/18.11.2022 г., поради погасяването им по давност в хода на съдебното изпълнение.

Твърди се в исковата молба, че Алфа Банка - клон България АД е образувала изпълнително дело № 31/2009 г. по описа на ЧСИ Тотко Колев с рег. № 708 въз основа на издаден изпълнителен лист от 28.01.2009 г. по заповед № 5 от 28.01.2009г. за незабавно изпълнение по чл. 417 от ГПК по ч. гр.д. № 27/2009 г. по описа на Карнобатски районен съд, като предмет на изпълнението са следните вземания: 48 000 евро - главница по договор за банков кредит № 164-51 от 20.11.2007 г. , просрочена договорна лихва - 924.10 евро, наказателна лихва за забава в размер на 1448,40 евро, както и законната лихва върху главницата от 48 000 евро, начиная от 27.01.2009 г. до изплащане на задължението и разноски. Посочва се, че по образуваното изпълнително дело на длъжниците са връчени покани за доброволно изпълнение, като взыскателят с молба от 03.05.2010г. е поискал изпълнителното дело да бъде присъединено към изп. дело №29/2008г. и извършване на нова публична продажба на недвижим имот, находящ се в гр. Сунгурларе, ул. "Бузлуджа" 16. Ишците поддържат, че с молба с вх. № 1408/29.07.2015 г. взыскателят е поискал налагане на заповед за изх. № 2177/02.09.2015 г. ЧСИ

е наложил заповор на банковите сметки на ищцата П. К., със заповорно съобщение с изх. № 388/11.02.2016 г. наложил заповор на банковите сметки на ищеца И. К.. Изнасят данни, че с молба, вх. № 1222/13.07.2018 г. по изп.дело № 31/2009 г., "Юробанк България" АД, като правоприемник на дейността на Алфа Банка - клон България е поискала от ЧСИ Тотко Колев изпълнителното дело да бъде предоставено за продължаване на изпълнителните действия от ЧСИ Д. Н. с рег. № 804. Според ищите с резолюция върху същата молба ЧСИ Тотко Колев е оставил без уважение искането, тъй като производството е прекратено поради перемпция. Поясняват, че от връчването на заповорно съобщение с изх. № 388/11.02.2016г. до предявяване на молба с вх. № 1222/13.07.2018 г. от правоприемника на вискателя изпълнители действия не са извършвани. Ищите допълват, че с постановление с изх. № 2221/14 09.2018 г. ЧСИ Тотко Колев прекратил изпълнителното производство по изп.дело № 31/2009 г. на основание чл. 433 ал. 1, т. 8 от ГПК, но впоследствие с протокол от 26.09.2018 г. отменил постановлението си за прекратяване на изпълнителното дело от 14.09.2018 г. и го изпратил на ЧСИ Д. Н. за продължаване на изпълнителните действия. Твърдят, че с молба с вх. № 22010/29.10.2018 г. до ЧСИ Д. Н. по изп. дело № 524/2018 г., вискателят "Юробанк България" АД, като правоприемник на дейността на "Алфа Банка - клон България" е поискал от ЧСИ Н. извършване на изпълнителни действия спрямо длъжниците. Заявяват, че по делото са извършвани изпълнителни действия - нестанапи публични продани на имота в гр. Сунгурларе, ул. "Бузлуджа" 16. Излагат, че с разпореждане с изх. № 40250/ 21.10.2022 г. ЧСИ Д. Н. е прекратил производството по отношение на досегашния вискател "Юробанк България" АД и конституирал като вискател ответното дружество "С. Г. Груп" ЕАД с ЕИК 205942517. С молба, вх. № 33251/31.08.2022 ответникът "С. Г. Груп" ЕАД поискал извършване на изпълнителни действия, включително публична продал на описания по-горе недвижим имот. Според ищите по изпълнителното дело била изготвена сметка за размер на дълга с изх. № 44192/18.11.2022 г. от ЧСИ Д. Н., видно от която задълженията им към 18.11.2022 г. възлизат на 93 879. 84 лева - главница и 135 403,17 лева - законна лихва.

Ищите считат, че не дължат изпълнение, тъй като задълженията им са погасени по давност въз основа на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Намират, че от молба с вх. № 663/26.07.2011 г., с която вискателят е поискал извършване на нова публична продал на недвижимия имот на длъжниците до молба с вх. № 1408/29.07.2015 г., с която вискателят е поискал налагане на заповор на банковите сметки на длъжниците са изминали повече от четири години, през които изпълнители действия не са извършвани. На следващо място според ищите от налагането на заповор със заповорно съобщение с изх. № 388/11.02.2016 г. върху банковите сметки на И. К. до подаване на молба с вх. № 1222/13.07.2018 г. от вискателя, са изминали повече от две години. За посочените действия не били извършвани същински действия по принудително изпълнение, които да прекъснат перемционния срок по смисъла на чл. 433 ал. 1 т. 8 от ГПК. С оглед на това ищите твърдят, че на 26.07.2013 г. или най-късно на 11.02.2018 г. изпълнителното дело е

прекратено по силата на закона. Посочват, че процесните задължения са погасени с изтичане на пет годишна давност за главницата и тригодишна давност за лихвата, считано от извършването на последното валидно изпълнително действие, което е подадена молба с вх. № 663/26.07.2011 г. от вискателя или най-късно с налагане на запора със запорно съобщение с изх. № 388/11.02.2016 г. С исковата молба се ангажират писмени доказателства.

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.439 вр. чл.124, ал.1 от ГПК, които са допустими.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който исковете се оспорват по основание и по размер. Оспорва се твърдението, че в периода 11.12.2016г.-13.07.2018г. по изпълнителното дело не са извършвани изпълнителни действия. Намира, че не са отчетени от ищите периодите, през които погасителната давност не тече, както и извършените изпълнителни действия от ЧСИ Д. Н. по изпълнително дело №524/2018г. посочва се, че на 13.10.2017г. вискателят е поискал извършване на изпълнителни действия с молба до съдебния изпълнител, с което е прекъснат перемпционния срок, уреден в чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. Според ответника отделно от перемпционния срок тече срокът по чл.166, ал.1, б“в“ от ЗЗД, който се прекъсва с действия, поискани от вискателя и годни да прекъснат перемпцията, каквото е искането да се приложи определен изпълнителен способ. На следващо място посочва, че материалната погасителна давност е прекъсната на 14.11.2018г. с налагане на запови върху банковите сметки на длъжниците. Пзовава се на ТР №3/2020г. от 28.03.2023г. на ОСГТК на ВКС, според което давността по образуваните преди 2015г. изпълнителни дела започва да тече, считано от 26.06.2015г. и давност не е текла до приемането на ТР № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС. Намира, че давността не е текла при действието на ППВС №3/1980г. на Пленума на ВС, а след това е прекъсвана многократно с наложени запови върху банкови сметки , запови на пенсии, молба от вискателя за извършване на изпълнителни действия, възбрана върху недвижимо имущество, опис на възбранено имущество, публични продани на описано имущество, запов на вземания от трето задължено лице. На следващо място посочва, че перемпцията е без правно значение за давността и когато по изпълнителното дело е направено искане за прилагане на нов изпълнителен способ след като перемпцията е настъпила, съдебният изпълнител не може да

откаже да изпълни искания нов способ. Ангажира доказателства. Претендира разноси.

Окръжният съд, като взе предвид твърденията в исковата молба и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК №5 от 28.01.2009г. по ч.гр.д.№27/2019г. на РС-Карнобат ищите са осъдени да заплатят солидарно на Алфа Банк Клон България АД сумата от 48 000 евро - главница по договор за банков кредит № 164-51 от 20.11.2007 г., при условията на обявена предсрочна изискуемост, просрочена договорна лихва – 924,10 евро за периода 29.01.2008г.- 25.01.2009г., наказателна лихва за забава в размер на 1448,40 евро за периода 25.11.2008г.-25.01.2009г., както и законната лихва върху главница от 48 000 евро, начиная от 27.01.2009 г. до изплащане на задължението и разноси в заповедното производство в общ размер на 2370,40лв.

По делото няма спор между страните, че срещу така издадената заповед за незабавно изпълнение не са подадени възражения от длъжниците по реда на чл. 414 от ГПК, поради което същата е влязла в законна сила.

Видно от присъединеното изпълнително дело №524 по описа на ЧСИ Д. Н. за 2018г. на 28.01.2009г. в полза на банката е издаден изпълнителен лист въз основа на допуснатото незабавно изпълнение. Въз основа на него е подадена молба от кредитора на 23.02.2009г. и същият е присъединен като взискател по изпълнително дело №00029/2008г. по описа на ЧСИ Тотко Колев, с район на действие БОС.

След проучване имущественото състояние на длъжниците по изпълнението с протокол от 12.02.2010г. е насрочена публична продан на съсобственото им дворно място и жилищна сграда в гр. Сунгурларе. Публичната продан, проведена в периода 22.03.2010г.-22.04.2010г. е обявена за нестаналя, като с молба от 03.05.2010г. до ЧСИ взискателят е поискал да се извърши нова публична продан.

С нова молба от 26.07.2011г. по изпълнителното дело Алфа банк клон България е поискала да се определи нова начална цена на недвижимия имот и да се извърши ново цялостно проучване на имуществото на длъжниците. С протокол от 23.06.2023г. е насрочена нова публична продан, която отново е

нестана.

С молба от 29.07.2016г. взыскателят е поискал налагане на запори върху банковите сметки на длъжниците.

Със запорно съобщение от 02.07.2015г. е наложен запор върху банковата сметка на ищцата П. К., по която са постъпвали преводи само от пенсия, като запорът е бил вдигнат от ЧСИ на 08.09.2015г. Със запорно съобщение от 11.02.2016г. е наложен запор върху банковите сметки на ищеца И. К..

От взыскателя е поискано насочване на изпълнението върху движими вещи на длъжниците с молба от 13.10.2017г. до ЧСИ Т. Колев.

На 13.07.2018г. взыскателят е подал молба изпълнителното дело да бъде предоставено за продължаване на изпълнителните действия на ЧСИ Д. Н..

С протокол от 26.09.2018г. ЧСИ Т. Колев е отменил предходно свое постановление за прекратяване на изпълнителното производство поради допуснатата техническа грешка и разпоредил делото да се изпрати на ЧСИ Д. Н..

На 29.10.2018г. правоприемникът на взыскателя Юробанк България АД е поискал насрочване на опис на движими вещи и установени МПС.

На 05.03.2020г. е наложен запор върху всички сметки в Юробанк България АД на двамата ищци.

Наложено е запор върху банкова сметка на длъжника К. в Сосиете Женерал Експресбанк АД със запорно съобщение от 19.11.2018г., по която няма наличност.

На 05.08.2019г. взыскателят е поискал насрочване на опис и оценка, както и пристъпване към публична продажба на обезпеченото недвижимо имущество, находящо се в гр. Сунгурларе, като са ангажирани доказателства в изпълнителното производство, че кредитът е обезпечен с ипотека върху имота, както и насрочване на опис на движимото имущество на длъжниците.

От ЧСИ Д. Н. е наложена възбрана върху имота в гр. Сунгурларе и насрочен опис на 12.03.2020г., който е извършен на същата дата, изготвено е обявление за първа публична продажба на недвижим имот, насрочена в периода 06.09.2020г.-06.10.2020г., но непроведена.

На 30.10.2020г. е изготвено обявление за нова публична продажба, насрочена в периода 15.11.2020г.-15.12.2020г., която не е приключила с възлагане на

недвижимия имот.

С молби от 22.12.2020г. и 27.01.2021г. взыскателят е поискал насрочване на нова публична продажба.

След изготвяне на нова оценка с обявление от 05.03.2021г. е насрочена нова публична продажба в периода 20.03.2021г.-20.04.2021г., обявена за нестана с протокол от 21.04.2021г.

На 27.04.2021г. е подадена молба от взыскателя за насрочване на нова публична продажба, която е насрочена за периода 29.05.2021г.-29.06.2021г. с обявление на ЧСИ от 10.05.2021г. и обявена за нестана с протокол от 30.06.2021г.

С молби от 02.07.2021г., 19.07.2021г. и 30.07.2021г. взыскателят е поискал насрочване на нова публична продажба, като е изготвена нова оценка.

Наложен е допълнителен заповор върху пенсията на ищцата от ЧСИ Д. Н. , считано от 01.10.2022г.

С разпореждане от 21.10.2022г. на ЧСИ Д. Н. е прекратено изпълнителното производство спрямо досегашния взыскател и като взыскател по изпълнителното дело конституиран ответника СГ Груп ООД, на когото вземанията са били цедирани от банката в хода на изпълнителния процес. Приложени са молба от цесионера за конституирането му като взыскател от 31.08.2022г., както и съобщения за надлежно съобщаване на цесията на длъжниците по реда на чл.99, ал.3 от ЗЗД от цедента.

С молба от 25.10.2022г. взыскателят СГ Груп ООД е поискал да бъде наложен заповор върху вземания на длъжниците от аренда, като от ЧСИ е наложен заповор на 30.12.2022г. със заповорно съобщение върху вземанията на ищцата П. К., възникнали по договор за аренда с длъжника Милушев 58-Стоян Д. ЕООД.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

С влизане в сила на заповедта за незабавно изпълнение е прекъсната погасителната давност за процесните вземания на основание чл. 116, б“б“ от ЗЗД, като е започнала да тече нова петгодишна давност съгласно чл.117 от ЗЗД, тъй като вземанията са съдебно признати от длъжниците.

Съгласно разпоредбата на чл. 125 от ЗЗД прекъсването и спирането на

давността спрямо един солидарен длъжник не произвежда действие спрямо другите. Ето защо съдът намира, че следва да изследва поотделно предприетите действия по принудително изпълнение, прекъсващи давността по чл. 119, б“в“ от ЗЗД спрямо всяка една от ищците. С оглед разпоредбата на чл.125 от ЗЗД, уреждаща самостоятелност в положението на солидарните длъжници по отношение на изтичане на давността и основанията за нейното спиране и прекратяване, съдът не следва да отчита действията по принудително изпълнение спрямо другия солидарен длъжник, които не оказват влияние върху правното положение на съдлъжника му по изпълнителното дело. Солидарните длъжници са обикновени другари, поради което прекратяването на изпълнителното производство по чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК спрямо всеки един от тях настъпва при различни предпоставки в зависимост от конкретно предприетите действия по принудително изпълнение от вискателя спрямо отделните длъжници.

С т.10 на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 година, постановено по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС е обявено за изгубило сила ППВС № 3/1980 г., като е прието, че прекъсва давността предприемането на изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ, независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане на вискателя съгласно чл.18, ал.1 от ЗЧСИ. В тълкувателното решение примерно са изброени действията на принудително изпълнение, годни да прекъснат давността - насочване на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършване на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Според тълкувателното решение по време на изпълнителния процес давността не спира, тъй като кредиторът може да избере дали да действа и да иска нови изпълнителни способности, защото все още не е удовлетворен или да не действа и да не иска нови изпълнителни способности. Дадени са разяснения, че каквото и да е основанието за прекратяване на изпълнителното производство всички по него изпълнителни действия се обезсилват по право, с изключения на действията, изграждащи изпълнителните способности, от извършването на които трети лица са придобили

права и редовността на извършените от трети задължени лица плащания. Прекратяването на изпълнителното производство поради т. нар. „перемпция” настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи в постановлението си вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти. Без правно значение е дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това, тъй като този акт има само декларативен, а не конститутивен ефект. Прекратяването на изпълнителното производство става по право, като новата давност започва да тече от предприемането на последното по време валидно изпълнително действие.

В решение № 170/17.09.2018 г., постановено по гр.д. № 2382/2017 г. по описа на ВКС, ГК, IV г.о. е прието, че отмяната на ППВС № 3/18.11.1980 г. поражда действие от датата на обявяване на ТР № 2/26.06.2016 г., като даденото в т. 10 от цитираното тълкувателно разрешение се прилага от тази дата и то само по отношение на висящите към този момент изпълнителни производства, но не и за тези, които са приключили преди това. Прилагането на даденото с новото тълкувателно решение тълкуване за период преди постановяването му би имало за последица погасяването по давност на дадени вземания, които са били предмет на изпълнителни производства, но по тях не са предприемани действия за период по-голям от този срок. С оглед на това давността ще се счита изтекла със задна дата преди момента на постановяване на тълкувателното решение, но въз основа на даденото с него тълкуване, което би довело и до несъобразяване на действащото към онзи момент ППВС. Поради това старото ППВС трябва да намери приложение и след отмяната на същото, когато спорът се отнася до последиците от нормата, които са били реализирани за периода преди отмяната на тълкувателния акт, като новото ТР ще се прилага от този момент за в бъдеще.

Възприето тълкуване в решение № 170/17.09.2018 г., постановено по гр.д. № 2382/2017 г. по описа на ВКС, ГК, IV г.о., впоследствие стана задължително с приемането на Тълкувателно решение № 3 от 28.03.2023 г. по тълк. д. № 3/2020 г., в което се приема, че погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015 г. на Тълкувателно решение №

2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС.

И за двамата ищци за периода до приемането на новото тълкувателно решение следва да намери приложение разрешението, даденото с ППВС № 3/18.11.1980 г., съгласно което погасителната давност е спряна да тече докато трае изпълнителния процес относно принудителното осъществяване на вземането. ТР№2/2015г. действа занапред, поради което теченето на погасителната давност се счита възобновено на 26.06.2015 г., с постановяването на новото тълкувателно решение, като считано от тогава на основание чл.117, ал.1 ЗЗД е започнала да тече нова давност.

До 26.06.2015 г. давността по отношение на вземанията, за които е била издадена заповедта за незабавно изпълнение е спряна по силата на самия факт, че за тяхното събиране е образувано изпълнително производство. Дали впоследствие е настъпила перемпцията е без правно значение за давността. Давността е възобновена и продължила да тече след 26.06.2015 г., но е многократно прекъсвана от вискателя, вече при действието на ТР №2/2015г.— спрямо ищцата П. К. на 02.09.2015г. с налагане на запор върху банковата й сметка, на 05.03.2020г. със запор върху банкова сметка, с насрочения опис на 12.03.2020г. и принудително изпълнение върху съсобствения й недвижим имот чрез неколкотократно му изнасяне на публична продажба в периода 06.09.2020г.-06.10.2020г., 15.11.2020г.-15.12.2020г., 20.03.2021г.-20.04.2021г., 29.05.2021г.-29.06.2021г., допълнителен запор върху банкова сметка на 01.10.2022г., на 01.12.2022г. с наложен запор върху вземания от аренда, респективно спрямо ищеца И. К. на 11.02.2016г. с налагане на запор върху банковата му сметка, отново на 19.11.2018г. и 05.03.2020г. с налагане на запови върху банкови сметки, както и на 12.03.2020г. с насрочения опис върху съсобствения му недвижим имот и проведени последващи публични продажби.

При горните мотиви предявените отрицателни установителни икове с правно основание чл. 439, ал.2 ГПК, вр.чл.124, ал.1 ГПК са неоснователни и следва бъдат отхвърлени.

С оглед изхода от спора искането на ищите за присъждане на направените разноси по делото е неоснователно. Ответникът не е представил до приключване на съдебното дирене пред БОС списък на разноси, нито е

ангажирал доказателства за направени разноси по делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от И. И. К., ЕГН ***** и П. Й. К., ЕГН ***** и двамата с постоянен адрес: *****, със съдебен адрес: гр. Пловдив, ул. Никола Войводов № 2, ет. 1, чрез адв. Росен Димитров от АК-Пловдив, обективно кумулативно съединени искове срещу ответника "С.Г. Груп" ЕАД с ЕИК 205942517, със седалище гр. София, ул. "Рачо Петков Казанджията" 4, ет. 6, с правно основание чл.439, ал.2 от ГПК, за приемане за установено, че ишците не дължат на ответника сума в размер на 93 879, 84 лева - главница и 135 403,17 лева - законна лихва по изпълнително дело № 524/2018 г. по описа на ЧСИ Д. Н., с район на действие БОС поради погасяването им по давност.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Бургаския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____